

Homilija koju je održao Prelat Opusa Dei na Svetkovinu svetog Josemarije Escriva, 2012.

Poziv na rad, nadopunjavanje stvoriteljskog plana, primarni je poziv svake žene i svakog muškaraca. Prema tome, sveti je Josemaria rekao da je svaki pošten posao „potrebno sredstvo koje nam Bog povjerava ovdje na zemlji. On nam daje dane i omogućuje nam da sudjelujemo na njegovoj stvoriteljskoj moći tako da zaradimo što nam je

potrebno za život, a da istovremeno skupljamo rod za život vječni“

25.06.2012.

Draga braćo i sestre,

Na drugim smo obljetnicama već spominjali čitanja Mise svetog Josemarije. Danas bih želio da se svi usredotočimo na poruku koju nam je prenio osnivač Opusa Dei: posvećivanje svakodnevnog života, baš kao što je propovijedao Isus Krist i kao što se spominje već u Knjizi Postanka, poslanici svetog Pavla Rimljanima i u Evanđelju današnje Mise.

Pogledajmo posljednji dio odlomka Knjige Postanka koji smo upravo čuli. *Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva*

(Post 2:15). Poziv na rad, nadopunjavanje stvoriteljskog plana, primarni je poziv svake žene i svakog muškaraca. Prema tome, sveti je Josemaria rekao da je svaki pošten posao „potrebno sredstvo koje nam Bog povjerava ovdje na zemlji. On nam daje dane i omogućuje nam da sudjelujemo na njegovoj stvoriteljskoj moći tako da zaradimo što nam je potrebno za život, a da istovremeno skupljamo rod za život vječni“ (Sveti Josemaria, Prijatelji Božji, 57). Ovim nas riječima poziva da nanovo otkrijemo Boga u važnim poslovima i u našim svakidašnjim zadacima, što može postati čvrsti temelj naše osobne svetosti.

Ova iskonska dimenzija rada najdublji je razlog zašto svatko ima pravo na posao koji će omogućiti zaradu za život i za obitelj. Nažalost, mnoge zemlje trenutno pate pod teretom nezaposlenosti koja izaziva toliko briga i poteškoća brojnim

obiteljima. Trebamo moliti za civilne vlasti i one koji upravljaju javnim uredima na svakoj razini da, prosvijetljeni božanskom mudrošću, pronađu i primjene prikladna sredstva kako bi svoje cijenjene zemlje izveli iz trenutne krize u potpunosti poštujući dostojanstvo pojedinaca i opće dobro. Povjerimo ovu namjeru Bogu po zagovoru svetog Josemarije, apostola posvećivanja rada.

Mi smo djeca Božja!

Drugo nas čitanje podsjeća, riječima svetog Pavla, da smo mi kršćani Božja djeca koju vodi Duh Sveti. Iz ovoga sveti Pavao izvlači neposredan zaključak: „Ta ne primiste duha robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: ‘Abba, Oče!’” (Rim 8:15).

Pavao je jasno svjestan strahova i nervoza u društvu svoga vremena, u kojem su vladale brojne, uglavnom

neprijateljske sile antičkog poganstva. Kao rezultat, objašnjava Benedikt XVI u jednoj od svojih enciklika, ljudi su živjeli u teroru iako su imali mnogo bogova: „ali njihovi bogovi“ kaže Papa, „dokazali su se upitnima i nikakva nada nije se nazirala u njihovim kontradiktornim mitovima. Bez obzira na svoje bogove bili su ‘bez Boga‘ i kao posljedica toga, našli su se u tamnom svijetu, suočeni s mračnom budućnosti“ (Benedikt XVI, Spe Salvi, no.2). Kršćani, međutim, kao djeca Božja, znaju da im je budućnost ispunjena svjetlom. „Nije da znaju detalje onoga što ih čeka,“ nastavlja Sveti Otac, „ali generalno znaju da njihov život neće završiti u ispraznosti. Samo onda kada je budućnost sigurna kao pozitivna stvarnost moguće je i sadašnjost živjeti isto tako dobro“ (Benedikt XVI, Spe Salvi, no.2).

Trebali bismo često ovo razmatrati: ja sam sin, kćer Božja. U svjetlu ovog dara prirodno je da ćemo nastojati dati nadnaravnu dimenziju svemu što radimo. Sveti Josemaria često je govorio da kada se nadnaravno stavi u svjetlo ljudskoga, postaje nešto potpuno ljudsko. Ako surađujemo s milosti, u poziciji smo da imamo neprekidan razgovor s Bogom Ocem, Bogom Sinom i Bogom Duhom Svetim u svakoj situaciji i u svim svojim aktivnostima.

Ovo veliko čudo naše vjere treba nam dati hrabrosti, najdraže sestre i braćo, da se suočimo s neizbježnim životnim poteškoćama, uključujući i trenutne ekonomske krize i nestašicu posla, mirno i s povjerenjem u Boga. Suočeni s tom osudom možemo preuzeti riječi psalma: „Slavite Gospodina, svi narodi!“ kao odgovor na obećanja koja nam sam Bog daje: „Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu, i u posjed krajeve zemaljske“

(Ps 2:8). Ali moramo moliti s vjerom i ustrajno da nezaposlenost i sve s njom povezane patnje prestanu. Čvrsto sjedinjeni s voljom Božjom koja sve događaje upravlja k dobru onih koji u njega vjeruju, možemo reći: „Služite Jahvi sa strahom, s trepetom se pokorite njemu... Blago svima koji se njemu utječu“ (Ps 2:11-12).

U Evanđelju smo još jednom razmatrali čudo ulova riba. S ljudskog gledišta naredba koju je dao Isus – baciti mreže usred dana nakon cijele noći besplodnog rada – činila se besmislena i smiješna. Štoviše, Petar i drugi bili su profesionalni ribari; znali su svoj posao i tamni kutevi Tiberijadskog mora njima nisu skrivali nikakve tajne. Bez obzira na to, poslušali su: „Na tvoju riječ bacit ću mreže“ (Lk 5:5). Ne čudite li se Petrovoj vjeri? I mi također trebamo vjeru kako bi se mogli suočiti s usponima i padovima života,

posebno s onima koji od nas traže velikodušni odgovor na Božje planove.

Godina vjere

Za nekoliko mjeseci, u listopadu, Papa će objaviti početak Godine vjere. Kako se za to pripremamo? Činimo li eksplicitna djela krjeposti vjere prije primanja sakramenta ispovijedi ili svete pričesti? Obraćamo li se Bogu u molitvi, s vjerom, suočavajući se s mnogobrojnim dužnostima svoga svakodnevnog posla? Nastojimo li ljude koje volimo, svoje prijatelje, kolege studente i radnike, približiti Bogu? Nemojmo zaboraviti – jer to je istina – da Bog želi iskoristiti baš svakoga od nas da druge privuče k sebi, da ga upoznaju, razgovaraju s njim i ljube ga.

Pogledaj i vidi kako vjera širom otvara sva vrata i otkriva nove horizonte tamo gdje se nebo činilo

tamnim. Ovo je pouka ovog odlomka Evandjelja. Poslušavši Gospodinovu zapovijed, Petar i njegovi prijatelji bacili su svoje mreže i „uhvatiše veoma mnogo riba“ nastavlja sveti Luka, „mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše.“ (Luke 5:6-7)

Kakva velika lekcija vjere i poslušnosti Bogu! Isus Krist i nas poziva da se posvetimo u uobičajenim životnim situacijama i da bacimo mreže apostolata u more svijeta.

Zamolimo Blaženu Djevicu, po zagovoru svetog Josemarije, da svatko od nas nauči slušati Kristov glas i da se stavimo u službu – želim na ovom inzistirati – da taj glas prenosimo brojnim drugim ljudima. Na taj ćemo način i mi, poput apostola, biti sljedbenici Kristovi i

ribari ljudi usred svojih uobičajenih zanimanja.

I, naravno, kao dobra djeca Petrovog nasljednika, zamolimo našeg Gospodina da pomogne Svetom Ocu, biskupima i svećenicima u njihovoj pastirskoj zadaći, kako bi bili sposobni svoj život dati u službi dušama. Amen.

*Bazilika svetog Eugenija, Rim,
26.lipanj, 2012.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/homilija-
koju-je-odrzao-prelat-opusa-dei-na-
svetkovinu-svetog-josemarije-
escriva-2012/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/homilija-koju-je-odrzao-prelat-opusa-dei-na-svetkovinu-svetog-josemarije-escriva-2012/) (10.08.2025.)